

NOBILITATE GENE-
RIS, VIRTUTE AC DO-

Strina Præstantissimo
viro:

DOMINO IOANNI MARTINO

Saccl / in Tressen / Carinthio: Domino ac
fautorí suo vnicè colendo:

Tò εὐπεράτερ.

Ræclarè sanè Romanae Elo-
quentiæ parens Cicero, ad
duas potissimum res, Ho-
minem natum esse dixit: ad intelli-
gendum nimirum & agendum. De-
prehendit enim vir ille prudentissi-
mus: scientia & virtute sublata, ho-
minem non hominem, sed veram po-
tius belluam esse. Nam quid quo so-
hominem à brutis distinguit: facit,
ut suo ille rite fungi munere: finemq;
à natura sibi præscriptum, assequi
possit? Nonne Rationi hoc vnicè ac-
ceptum ferendum: qua bonum à ma-
lo secernitur: separatur ab iniusto

PRÆFATIO.

iustum: à falso, verum quod est, se-
iungitur. Mōuit profecto res hæc di-
uinum illum Platonem, ut ad mores
hominum rectè informandos qua-
spectarent: facerent ad vitam benè
beateq; transigendam: contempla-
tioni inseruissent rerum sublimium:
harumq; cognoscendas ad causas cō-
ducerent: e tenebris quasi, in lucem
produceret, & hominum ob oculos
constitueret. Impulit Aristotelem,
Philosophorum facile principem: ut
non humananos solum cogitare: sa-
pere mortalia: sed & diuina quoque
tractare: considerare ea iuberet, que
ex præstantissimo omnium in nobis,
quod est, vitam ut traducamus, fa-
ciunt. Excitauit etiam, ut alios
multos ac innumeros prope latere
nunc patiar, maxime Raymundum
illū Lullium, natione Cathalanum,
ac nobili è Barcinoænsium familia
ortum:

PRÆFATIO.

ortum: Philosophum, circiter annū Christi 1311. excellentissimum: ut actiones suas cunctas, vitamq; eò dirigeret totam: quo, ad ἀρχήν τε καὶ οὐ Philosophicam ponderis aliquid momenti q; quæ adferrent, quam breuis simè etiam fieri posset: docendo interim magis rem ipsam, quam tempus in ornatu verborum inutiliter endo, posteritati relinquet. Et, ut aliquot saltem huius nobis in scientia cōficere sp̄atia, utilitatemq; illius eximiam, patēfacere liceat: an non præclarum, omniq; laude dignum illud, quod talem ille inuenērit Scientiam, qua cognitā, reliqua quoq; sine difficultate vlla, laboreq; magnō cognosci ac percipi: ἐτιμών, tanquam Lydium examinari lapidem possint. Est homini verē ingenuo ac liberali in id incumbendum primō, à facilioribus ut ordiatur: generalem sibi ac

PRÆFATIO.

confusam rerum comparet cognitio-
nem ante, quām ad fontes ipsos
primaqz principia accedat ut ita in
speculo quasi, cuncta ea videre possit,
qua latissimum aliâs campum obti-
nent? Ne hac in parte quid desidere-
tur, præstò nobis est Lullius: qui ar-
tem nobis breuem & quasi compen-
diariam scientiæ solidæ reliquit. Est
diuinarū rerum comparanda cogni-
tio ac scientia: videndum, ut veritas
rerum abstrusarum, quoad hac in
mētis nostra cacitate & caligine fieri
potest, cōparetur? Ut voti huīus no-
stri cōpotes & participes reddamur,
pro virili nos adiuuat Lullius: qui
artem ideo Cabalisticā ad nos misit:
sic dictam, quod diuinarū maximè
nobis cognitionem rerum patefaciat.
Sunt primordia rerū indaganda ei,
qui non nomine se solum Philosophi-
venditare: sed re ipsa quoque talem,

præ-

PRAEFATIO.

præbere cupit: perscrutanda earum
causa? Ne inscitiae quis hac etiam in
reargueret nos possit: in auxilium vo-
cari potest Lullius: qui, ut non ven-
tofam saltem, inquis labijs harentem
scientiam ac sapientiæ: sed & solidā
omnibusque absolutam numeris com-
pararemus: principia nobis Philoso-
phiæ duo & decem cōmunicauit, qua
tanquā statua Mercuriales, adhanc
viam nobis monstrare possunt. At,
dicat forte hic quispiam: præclara
quidem haec sunt: sed tamen sine Lo-
gices cognitione, tanquam veritatis
norma ac regula, perfectè sciri &
intelligi nequeunt: ἀπαδδοιατῶν ἀναλу-
γων, ut Philosophi verbis utar, la-
borare illi dicuntur, qui Logica sine
disciplina, reliquas tractare scien-
tias, earum inquirere principia co-
nantur? Verum ut hic quoque officio
rectè

PRÆFATIO.

rectè fungi nostro: Et verum ac falsum ratiocinando cognoscere, àque se inuicem, tanquam rectum à curuo discernere queamus, succurrere nobis voluit Lullius: qui Dialecticam ideo seu Logicam nouam conscripsit. Est, non in Philosophorū modo Lycaomanendum, ac eorundem delitescendum in Academia: accedendum quoque in forum: sunt de suggestu ad populum orationes habenda: facienda verba in concessum principum. Ne hac etiam in parte aliquid nobis desit, adesse nobis voluit Lullius: ideoq; Rhetoricen nobis tradidit talem, qua hisce quoq; satisfieri posset. Non riuuli solum scientiarum sunt degustandi: sed Et fontes quoque ad ipsos accedendum: ex quibus exquisita, omnibusq; absoluta numeris petenda Scientia: respiciendum ad id, ut bene hac quis in vita beateq; viuere queat? Et-

P R A E F A T I O.

at? Etiam huic ut succurri hominū
desiderio possit: prospicere voluit
Lullius: atque iccirco Artem ad nos
Magnam & ultimam transmisit:
qua cognitā & perspectā probē, de
quavis quæstione proposita accurra-
tè & subtiliter differere: de rebus
aliās dubijs, nostrum interponere
iudicium valeamus. Quid multis?
Tanta est Lulliana artis vis: tanta
efficacia: ut hac vna instructus, re-
liquas labore haud difficiili compara-
re: hoc efficere queat, ut alios sui in
admirationem traducat: & tanquam
alba, quod aiunt, gallina filius in
animum ore versetur. Testantur hoc
tituli cum primis literarij à Regibus
potissimum ob hanc ipsam Raymundo
Lullo exhibiti. Tanta enim suo
fuisse auo autoritatis atq; existima-
tionis legitur: ut iustissimi Arragonū
Reges eum in priuilegijs eidem con-

PRÆFATIO.

cessis, Magnum in Philosophia Magistrum, & mirandarum artium & scientiarum autorem, nominarint. Planum id ipsum faciunt varijs in nationibus varij: in Italia Petrus Daguinus Mediatus & Iacobus Ianuarius: in Hispania Ferdinandus Corduba: Petrus Jacobus Faber Stapulensis, & Carolus Bonillus in Gallia: in Germania Andreas, Petrus, Jacobus, fratres Germani, natione Frisiones cognomina Canterbury: alibi alij: qui omnes vel exiguotemoris spatio, etiam in constanti, aut decrepida constituti atate, à literis alias alieni prorsus: vel etiam in pueritia & iuuenilibus annis, huic arti Lulliane unice cum incumberent: in stuporem quasi, non dicam admirationem, alios deduxerunt. Comprobant hoc etiam hodierno adhuc die, vere literati

PRAEFATIO.

ratique sunt: Et quibus cura cordiq^z
eruditio solida Et exquisita esse con-
suevit: Et ita comprobant, ut au-
tores quoque mihi Et suasores extite-
rint, quo in Lulliano hoc artificio
una cum Commentarijs in hoc à Ior-
dano Bruno Nol. Et Henr. Cornelio
Agrippa scriptis: Et nunq^z antè hac
coniunctim in lucē editis, typis con-
mittendo operam quantulamcunq^z
meam locarem. Cogitanti autē mihi
cui opus hoc Lullianum dedicarem,
Tu acū primis vir Nobilissime ac li-
teratissime in mentē mihi venit No-
bilitas. Neq^z id sane immerito. Cum
enim opus hoc verè nobile sit: ideo Pa-
trono quoq^z ac Mecænate non minus
nobili indigere videtur: quale T. se se
N. præbet. Est verè Lullianum T. in
N. Philosophia vera desideriū: nihil
in votis illa optatisque habet magis
quām ut si non quotidie noui quid
inue-

PRAEFATIO.

inuenire possit: aliorum tamen inventa preclara ob oculos sibi constitutat, admiretur, & insuccum, quod aiunt, sanguinemq^z conuertat. Testes huius rei, viri sunt Clarissimi ac doctissimi, nostris in Academia summacum laude Philosophiae studia & alia qui tractant: cum quibus crebras T. N. συζητίσας de eruditione ac doctrina multiplici & varia instituit. Testes sunt ij, quicum Hac ipsa conuersari quotidie ferè consueverunt, nobilitate generis, virtute & doctrina praestantes: qui omnes Eandem propter variarum rerum cognitionem eximiam in oculis ferunt, suspiciunt, admirantur. Testis quoque est honestissimus ac integerrimus vir, Dn. Ioannes Fredericus Jung, eruditione ac doctrina minimè vulgari instructus: & Lulliani operis patronus singularis: cuius

PRAEFATIO.

ius mensa Tibi tectoq; hoc ut item-
pore placet: qui Tua conuersatione
ideo nihil habet antiquius. Eluent
in Te virtutes insignes, quæ sui in
amorem homines pelliciunt: Et à
me commemorarentur, nisi Poëtæ
mibi illud e manibus extorqueret
calamum.

Φεῦ, ἐν πῶς σ' ἐπαγέσαιμι μὴ λίαν λόγοις,
Μήτ' ἐνδεῶς, μήτ' ἀπλέσαιμι τις εὐχάριστος:
Αἰνόμενοι γάρ οἱ, γεδοί, τεόπον θύει
Μισθώσαι τὰς αἰνόντας, εὖς ἀνῶς ἄγειν.

Vnicam hanc tacitus præterire
nullo modo possum: quod Eruditio-
nem Humanitatem singulari et ad-
miranda tinctam habeas: qua He-
spero etiam et Lucifero est splendi-
dior: quaque hactenus non dicam
alios: sed me, me inquam, meosque
eos prosecutus mirè, et adhuc prose-
queris quotidie. Neque verò mi-
rum alicui hoc videri debet. Scis
enim quantum Philosophia secum
impor-

PRAEFATIO.

imporet commoda cognitio : adeò,
ut hac semota , ipsa quoque saluæ diu
ac incolumes Res manere publicæ ne-
queant : benè cum ijs agi dicatur , in
quibus Philosophis imperij tenere
clavum permittitur . Cognitum per-
spectumq; habes à Poëta dictum
quod est :

— Quid imaginibus , quid auitis fulta triumphis ,
Atria , quid pleni numero so consule fasti
Profuerint , cui vita labat ? perit omnis in illo
Nobilitas , cuius laus est in imagine sola .

Non etiam illud te latet , ad erudi-
tionem veram , etiam Lullio nostro
teste , religionem cum primis & pietä-
tem requiri : ut pote quaremotā , can-
crinum , quod aiunt , omnia gradum
consequuntur : artes & scientiæ stul-
titia sunt laruata : vicia virtutū sibi
nomina vendicant . Accipies ergò
fronte serena manusculum hoc à me
leuidense , tanquam indicium prom-
pti , beneuoli , gratiō animi : cum mea
menunc tenuitas maiora offerre non
sinat

P R A E F A T I O.

sinat: & memeosqz quemadmodum
hactenus fecisti, amare, fouere, tueri
perges. Deuster Opt. Max. qui om-
nis generis bona clementer tibi est
largitus, saluum Te ac in columem,
Nestoreos in annos conseruent: quo
Patriæ summa cum laude Tua pre-
esse: huins unice promouere ac pro-
uehere commoda: ea prestare valeas,
qua Toti familie Tua honorifica:
Tibi ipsi salutaria esse possunt. Da-
tum Argentorati Cal. Ian. Anno
Christi. M. D. XCIIIX.

Nobilit. T.

Addic*tis.*

LAZARVS ZETZNE-
RVS ciuis & Bibliopol.
Argentinensis.

OPERA LVLLIANA.

- I. Ars breuis.
- II. De Auditu Kabbalístico seu Kabbala.
- III. Duodecim principia Philosophiae Lullianæ.
- IV. Dialectica seu Logica.
- V. Rethorica.
- VI. Ars Magna.

INTERPRET.

- VII. Iordanus Brunus de Specierum scrutinio.
- VIII. Idem de Lampade Combinatoria Lulliana.
- IX. Idem de progressu & Lampade Venatoria Logisticorum.
- X. Commentaria Agrippæ in Artem Breuem Lullian.
- XI. Articuli fidei.
- XII. Valerij de Valerijs tam in arborem scientiarum quam artem generalem opus aureum.

ARS